

Extras din stenograma ședinței Senatului din 21.09.2009

Domnul Gabriel Mutu:

Mulțumesc, domnule președinte.

Stimați colegi,

Declarația politică pe care o voi citi astăzi în fața dumneavoastră, intitulată „Zilele Bucureștiului”, are în vedere faptul că, nu mai târziu de ieri, s-au împlinit 550 de ani de la prima atestare documentară a orașului București. De la data de 20 septembrie 1459, această urbe s-a dezvoltat continuu, ajungând, în scurt timp, capitala Țării Românești și un punct important pe harta geopolitică din Orientul european.

Bucureștiul a fost, de-a lungul acestor secole, martorul unor evenimente importante, ce au marcat istoria acestei țări. În acest oraș a fost atins punctul culminant al Revoluției lui Tudor Vladimirescu, al cărei efect a fost revenirea la domniile pământene atât în Moldova, cât și în Țara Românească, și tot aici a fost ales ca domn al Țării Românești Alexandru Ioan Cuza, act ce a făcut posibilă Unirea de la 1859.

În București au fost întâmpinați, la finele primului război mondial, ostașii români care se luptaseră eroic în vara anului 1917, pe fronturile de la Mărăști, Mărășești și Oituz.

Nu mai puțin adevărat este faptul că acest oraș și-a pierdut o parte din suflet odată cu instalarea regimului comunist. Știm cu toții cum o serie de biserici au fost dărâmate sau mutate pe locuri cât mai ascunse sau cum cartiere întregi au fost demolate pentru construirea Casei Poporului și a bulevardului Victoria Socialismului. Această

coloană urbanistică, ce avea rolul să marcheze centrul orașului, se afla într-un total dezacord cu evoluția orașului și cu caracteristicile sale dobândite de-a lungul timpului.

Să nu uităm, de asemenea, că astăzi ne aflăm aici, în Parlamentul României, datorită înverșunării tinerilor, manifestată în fața Intercontinentalului, împotriva regimului totalitar, ce, o jumătate de secol, distrusese, practic, esența acestei țări și, implicit, a capitalei sale. Urmele Revoluției din decembrie 1989 se păstrează și astăzi pe fațadele unor clădiri din București.

Ceea ce s-a întâmplat în ultimii 20 de ani cu acest oraș este foarte greu de definit în câteva cuvinte. De aceea, ce putem spune fără nicio jenă este că cel mai bun administrator al acestei urbe a fost actualul Președinte al României, domnul Traian Băsescu. Dacă avem îndoieli în această privință, putem să mergem să observăm votul cetățeanului care a girat de două ori consecutiv pentru aceeași persoană, lucru unic în istoria postcomunistă a Bucureștiului.

Astăzi, din păcate, primarul general, mânat de prea mult orgoliu, lasă deoparte toate proiectele bune pe care începuseră să le deruleze predecesorii săi, tocmai din dorința de a ieși dumnealui în relief. Din nefericire, din această ambiție personală nu avem de pierdut decât noi, cetățenii Capitalei, care vedem cum, zilnic, se degradează Bucureștiul, se degradează proiectul care reînvia Centrul istoric al orașului și cum parfumul acestui oraș de altădată s-a transformat într-un miros greu de suportat din cauza munților de gunoaie care cresc pe zi ce trece, pe vechile străzi.

De asemenea, observăm că domnul Oprescu nu a făcut doar cel mai mare cârnat înregistrat vreodată în Cartea Recordurilor, ci

este responsabil și de cel mai mare șir de mașini care se desfășoară zilnic pe străzile orașului. Altfel spus, tot un „mare cârnaț”, automobilistic, de această dată.

Este bine știut că, astăzi, există în Capitală o serie de străzi sau bulevarde care poartă numele unor primari iluștri din trecut, precum Pache Protopopescu sau Dem Dobrescu. Acțiunile sau, mai bine spus, inacțiunea caracteristică actualului primar va determina ca, peste zeci de ani, numele său să-l regăsim la vreo „opreliște”. De exemplu, poate nu vom mai regăsi în București Bariera Vergului, ci Bariera Oprescu. Mi se pare expresiv atât numele – ca o paranteză, fie spus, ce poate fi mai sugestiv pentru a te opri decât Oprescu? – cât și ceea ce face actualul primar al Capitalei, care se comportă precum o barieră în calea modernizării orașului.

Vă mulțumesc.